

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/396/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514201195
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2514201195.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: ZH Kredit, s.r.o., Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, zast. advokátom: JUDr. Felix Neupauer, Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, proti žalovanému: V. Z., nar. XX. O. XXXX, bytom W., S. XX/XXX, o 66,82 eur a príslušenstvo, vedenej Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 14C/6/2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd pri p ú š ť a späťvzatie žaloby, uznesenie Okresného súdu Piešťany z 29. októbra 2014 č. k. 14C/6/2014-35 ruší a konanie zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Piešťany z 29. októbra 2014 č. k. 14C/6/2014-35 súd prvého stupňa zastavil konanie, vyslovil, že po právoplatnosti uznesenia bude vec postúpená Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Uznesenie bolo žalobkyni doručené 4. decembra 2014.

Následne žalobkyňa podaním z 8. decembra 2014, podanom na súde prvého stupňa elektronicky toho istého dňa, vzala žalobu celkom späť (viď č. I. 41 a nasl.).

Odvolaciemu súdu bola vec predložená súdom prvého stupňa 9. júna 2015 na rozhodnutie podľa § 208 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení).

Žalovanému bolo 17. mája 2015 doručené späťvzatie žaloby spolu s výzvou odvolacieho súdu z 10. marca 2015, aby sa v lehote 10 dní písomne vyjadril, či so späťvzatím súhlasí s tým, že ak sa v stanovenej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

Žalovaná sa napriek výzve odvolacieho súdu v stanovenej lehote a ani do rozhodnutia odvolacieho súdu nevyjadrila, preto má odvolací súd za to, že so späťvzatím žaloby súhlasí.

Podľa § 208 a § 79 ods. 1 poslednej vety O. s. p. ak je žaloba vzatá späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Ak v prejednávanej veci žalobkyňa vzala žalobu späť po doručení písomného vyhotovenia uznesenia, avšak ešte pred uplynutím jej odvolacej lehoty, teda až v čase, kedy na toto súd prvého stupňa už nemal príležitosť akokoľvek zareagovať; šlo tu o prípad späťvzatia žaloby pred právoplatnosťou rozhodnutia majúceho inak skončiť konanie (ktorá právoplatnosť by mohla nastať buď márnym uplynutím príslušnej lehoty obom účastníckam alebo vecným rozhodnutím o prípadnom odvolaní). Príslušným podaním

(späťvzatím žaloby) takto žalobkyňa privodila aj stav potreby zaoberania sa (odvolacím súdom) otázkou prípustnosti späťvzatia žaloby. Jedinou zákonom ustanovenou prekážkou postupu podľa § 208 vety prvej a tretej O. s. p. by bol nesúhlas žalovanej (druhej účastníčky sporového konania medzi žalobkyňou a žalovanou), ten tu však nebol, nakoľko žalovaná s prejavom nezáujmu žalobkyne v konaní pokračovať vyjadrila konkludentne súhlas (tým, že nevyjadrila nesúhlas).

Zastaveniu konania na základe späťvzatia žaloby tak v prejednávanej veci nič nebránilo a odvolací súd preto rozhodol spôsobom uvedeným v prvej vete výroku tohto svojho uznesenia po prejednaní veci bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. (nešlo tu o vec samu ani o žiaden zákonom ustanovený prípad potreby prejednávania aj takejto veci na pojednávaní odvolacieho súdu).

Pre takéto rozhodnutie odvolací súd stíhala povinnosť nového (opätovného) rozhodnutia aj o trovách konania.

Tu platilo, že zastavenie konania pre späťvzatie žaloby bez preukázania (žalobkyňou) správania žalovaného donucujúceho k takémuto kroku bolo nutné vyložiť z procesného hľadiska ako zavinenie žalobkyne na zastavení konania. Formálne to tak bol žalovaný, komu by vzniklo právo na náhradu trov celého konania, pretože však takémuto účastníkovi v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli; nebol tu dôvod pre použitie ust. § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p. (uloženie tzv. náhradovej povinnosti účastníkovi nesúcemu vinu na zastavení konania a zároveň jedna z výnimiek z pravidla), ale i na základe ust. § 224 ods. 1 O. s. p. na rozhodnutie podľa § 146 ods. 1 písm. c/ rovnakého zákona, podľa ktorého (tu „žaden z účastníkov“) konania skončeného zastavením nemá právo na náhradu jeho trov (zákonom ustanovené pravidlo a zároveň spôsob rozhodnutia vyplývajúci z druhej vety výroku tohto uznesenia odvolacieho súdu).

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.